

SÖYLEŞİ

AST ÜZERİNE

BİİHBİİİİBİİSİİBBİİİİİ

konuşmacı olarak katılmıştır

1963 yılında bir avuç tiyatroya gönüllü insanın kurduğu AST ilk oyununu 3 kişi ili oynadı. Daha sonra 3 kişiyi 300 kişiye taşıyarak şuanki salonunda Devlet Tiyatroları (DT)'nin da üzerinde bir sanatsal düzeyde adını 67 ile taşıyarak bir alternatif konservatuar olarak çalışmalarını sürdürmektedir.

Şu anda ASTdan yetişmiş 652 sanatçı, teknik eleman, dekoratör, yönetmen, D,T* ve özel tiyatrolarda çalışmaktadır.

Bu 30 yıl içerisinde AST bir çok acıyı da yaşadı, Asaf Çiğiltepe'yi turnede trafik kazasında kaybetti; Yasaklar, salondan atılmalar ve maddî güçlüklerle, bir dönem şu andaki sahnesinden atılıp, menekşe sinemasında 3 yıl kalınmış, maddi olarak güçlenince eski salonuna tekrar dönmüştür. Şu anda AST salonu İzmir caddesindeki derici ve kürkçülerin depo, dükkan haline getirme tehdidi altındadır* Biz AST'ı herşeye rağmen ayakta tutmaya çalışıyoruz,

30 yıla gelirken zorlukların yanında başarılı ürünlerde taşınmış. Şu son 5 yılda sergilenen ürünlerle DX'nin 10 yıl ilerisine gidilmiştir. Tüm olanaklıklara rağmen Türk seyircisinin hakettiği ürünleri verme sevinci bizi ayakta tutmaktadır.

Teknik koşullarımız çağın gerisinde, sahneyi ısıtamıyoruz, Dünya Tiyatrosunu izleyemiyoruz, Dekorları bir sonraki yıla saklayamadığımız için YOLCU ve SALPA oyunlarını bu yıl sergileyemedik.

Buna rağmen AST'da seyirci ve oyuncu arasında sıcak bir ilişki var. Yaşamak için hiç sevmediğimiz seslendirme işini yapmak zorunda kalıyoruz. Ankara'da 8 bin seyircimiz var fakat bu bizi ayakta tutmaya yetmiyor. Yan işler yaptığımızda ise Asal işimizi bırakmak zorunda kalıyoruz.

Sorunlarımız çiğ gibi, ısınma, düzenleme, foaye, perde, ışık ile modern bir tiyatro salonuna sahip değiliz. Son 2 yılda Anadolu'daki AST seyircileri bize sıcak bakmadı. Bu da çok kanallı T.V. v© bu kanallardaki armağanlı çekilişler ile ekonomik koşullardan ileri gelmektedir. Özellikle geçen yıl Yılmaz Güneyn oyununa gösterilen İlgisizlik bizi çok üzdü.

Oysa Dünyada Yılmaz Güneyn bir oyunu ilk defa oynanıyordu.

Bazı seyircilerimiz bu yıl oynadığımız " Yer Demir, Gök Bakır"» fil olarak görüyor. İzleyici sayısının az olması, bizi yeni oyunlar için çalışmak zorunda bıraktı.

İnsanlar yıllardır AST'da yetişiyor ancak maddi koşullar nedeniyle ayrılıyorlar Bende 1985'den itibaren 4 yıl D.T. da memur olarak çalıştım, O yıllarıma çok üzülüyorum. Kendimi de bazen suçluyorum ayrılmayımdan belki de AST bugünleri yaşamayacaktı,

Altan Erkekli konuşmasını bitirdikten sonra, söyleşi karşılıklı fikir alışverişinde bulunabilmek amacıyla sohbet şeklinde devam etti.

Bazı izleyiciler, beğendikleri çeşitli sanatçıların, tiyatroyu bir taklit sanatına dönüştürdüklerini, bundanda üzüntü duyduklarını belirttiler.

Ayrıca, televizyon ve ekonomik sorunların tiyatroyu olumsuz etkilediği belirtilerek, tiyatronun geleceğinden kaygı duyulduğu ortaya kondu, ASTa hep beraber sahip çıkabilmek için, demokratik-kitle örgütleriyle toplantılar yapılarak, çözüm yollarının birlikte aranması önerildi.

Erkekli, bu bölümde, ASTın bir aile olduğunu» tiyatro dışında da AST çalışanlarının çok yoğun ilişki içinde olduklarını söyleyerek, AST'm ayakta kalmasındaki en önemli etkenin kendisine göre bu olduğunu belirtti.

Bir soru üzerine Erkekli, 4 yıl kadar önce Ankara Belediyesi ile görüştiklerini; Belediyenin, ASTın % 51'ni almayı, buna karşılık sanatsal faaliyetlerde özerklik temelinde, çalışanlara 12 ay ücret ödemeyi ve de ASTın adının BELPA-AST olarak değiştirilmesini önerdiklerini; ancak Belediye yönetimin değişmesi durumunda ASTın konumunun ne olacağı kuşkusuyla bu öneriyi kabul etmediklerini söyledi.

Tiyatronun geleceğinden umutlu olduğunu da belirten Erkekli, ASTın Demokratik Örgütlerle ilişkisinde olmasının çok yararlı olacağını söyleyerek, bu bağlam da geçmişten örnekler verip sohbeti sona erdirdi.